

Razmišljanja

MILJE MOJE
(molitve uzdanja)

Stjepan Lice

1.

Tebi je poznato da te ljubim, o milje moje,
da biće svoje kao zalog preda te prostirem
i da su moji dani kao pijesak pred tobom.
Samo me tvoj pohod može oživjeti,
moje dane u jednu stijenu sabrati.

Uzmi ovo kolebljivo srce od mene
i srce svoje u me usadi;
u zoru svoje ljubavi uvedi me,
u čelo mi svoj znamen utisni,
da sam ti se predao, nikom neka ne ostane skriveno.

Evo me da ti služim, o milje moje,
da služim tebi i svakom biću pod nebom,
evo me da tvojim riječima i djelima zborim,
nevidljiv da budem da te ne zaklanjam,
dobrotom tvojom umorna vrata da otvaram.

Nije mi do toga da vazda budem koristan;
ta neznatnost moja meni je poznata.
Skrši oholost u meni, oslobodi me
da ne klonem preko mjere - tek to te molim;
pred licem tvojim da živim za tim vapijem.

O milje moje, podaj mi milost svoju:
vedra duha u poniznosti i jednostavnosti
tvoju ljubav predano da svjedočim
pa, ako i zanijemim,
ime tvoje u meni da ne umukne.

2.

Nazvao si me svojim čedom, o milje moje,
posinio si me kao kralj nahoće iz doma ubogih,
naselio si moje biće svojim duhom,
s kraja na kraj mojih dana.
Doveo si me pred lice beskraj,
posadio u središte vječnosti,
svoju si ljubav kao baštinu preda mnom izlio.

Putovima si me svojim obgrlio, o milje moje,
odabrao si mene posljednjeg od svih stvorova
da ti pjevam svojim nepostojanim glasom
i tvojemu sjaju pjesmom da utirem put.
Nazvao si me srcem srca svoga,
jednostavnom rukom lomiš sa mnom kruh svoje prisnosti,
moj duh neka ti vazda bude nastan.

Sve je u tebi ljubav, o milje moje,
i bol kojom me blagoslivljaš po tebi je ljubav.
Svjedočit ću za te u domu čovjekovu,
pred licem njegovim tebi ću klicati;
bez oružja i sile ti si me zadobio,
blagošću svojom ti si me prožeo -
neka je sve u meni zahvalnost tebi, o dobri moj.

Dotakao si me svojim dahom, o milje moje,
pogledom si me svojim oblikovao.
Novi sam čovjek, novo sjeme nauma tvojih.
Iz tvoje volje neka izniknu moje ruke
i riječ moja tvojoj neka ne prepriječi put.
Poslao si me da budem vrutak tvoga mira, o milje moje,
svoju si prisutnost užgao u meni, budi blagoslovljen.

3.

Dobrota tvoja meni je svjetiljka,
iz koraka u korak ona me prati,
k riječima hranjivim ona me potiče
i misli srca moga pomno prebire.
Dobroti tvojoj sav život neka mi kliče
i šutnja moja o njoj neka zbori;
dobrotom svojom ti me zaodjeni.

Prisutnost tvoja biće moje ispire,
neokaljanošću svojom moj dah obnavlja.
Oči si moje svojim vidom natopio,
ruke mi iz vrela milosti svoje istesao.
Ne daj, o milje moje, da moj dodir
ikome dušu osmudi,
u čistoću moje nestalno srce probudi.

Stazama mojim, o milje moje, ti upravljajaj
i muku njihovu mi ne uskrati,
k neznatnima svojim povedi me,
život moj među njih razdijeli.
Skroviti neka mi budu dani,
kao kolijevka srce moje pristupačno,
kao kolijevka ljubav tvoja neka je u meni.
Ruka je tvoja sazdana od nježnosti:
dobrostiva ona me k sebi privija
i blagonaklona povjerenjem me svojim zasipa.
I kada mrznu cvjetovi po mojim granama,
ti ubireš plodove nabrekle od zrelosti.
Ugrij moje tragove svojim imenom, o milje moje,
moja skučenost neka te obgrli.

4.

Tvoje su ruke prostrane kao mir;
svim putovima mogu poći
i neću se izgubiti.
O milje moje, kako da ti iskažem sebe,
kako da s mojih dlanova uzleti pjesma,
kako da obujmi moj dah
i korake moje zaputi tvojim svjetlom?

Susretneš li me u bezdanu noći
ili u beskraju dana, o milje moje,
jednako mi se raduješ;
posadio si me u zenit svoga pogleda
i zbog mene sazdao nebesa,
prikovao si ih zvijezdama uza svoje srce
i mene obzidao slobodom.

Što da te tražim, o milje moje?
Ugnjezdio si me u krošnju svoje ljubavi:
listam s tvojim proljećima
i tvoje jeseni za me nisu umiranje.
Po meni neprestance padaju kiše tvoje milosti
i u zrakama sunčanim one me obasiplju,
moje me ruke kao ptice k tebi uzdižu.

Htio bih te blagoslivljati svakom česticom svojeg bića
i ugostiti u svakome tko mi dolazi;
s tobom bih htio oploviti zapuštene predjele svoje duše.
Budi blagoslovljen, o milje moje,
sva zemlja diše tvojim imenom u mojim očima
i utroba te moja pozdravlja ranjena od ganuća,
tvoja me je dobrota pohodila i nastanila se u meni.

Darovi su tvoji preobilni, o milje moje,
i potrebe moje pretječu.
Ti poznaješ dan u koji me uvodiš
i noć u kojoj me iščekuješ.
Poznati su ti svi putovi i odmorišta
koje si preda me položio
i kao dom moj skroviti ti rasteš u meni.

Prisutnost je tvoja kruh moj
i volja tvoja krv moju oživljava.
O milje moje, ti daješ da dišem uz tebe,
dušu moju svježinom nevinosti obnavljaš,
ime si svoje u me usadio.
Zar da ne niknem, da se ne ražarim,
kad se duh moj od obilja prelijeva?

U svaki moj korak, u svaki dah
dar svoj neizreciv polažeš.
U svemu te mogu prepoznati,
u svemu ruku tvoju očitjeti.
O milje moje, ne daj da ikada
ruke moje kraj tebe prolaze,
oči moje da te prešute.

Pouči me da se dodirima tvojim odzivam,
u dobroti tvojoj sva bića da otkrivam.
O milje moje, zahvalnošću moje biće neka odzvanja,
svaki moj blagoslov tebi je namijenjen
i sve što je otvrdlo u meni
u hvalospjev tebi neka se pretoči
jer djetinjim srcem tebi pripadam.